

5. Aki a fület teremtette, / És a látó szemet szerzette, / Hogy ne látna, sem hallana? / A pogányok büntetője / Titeket hogy ne büntetne: / Ki más tanít, hogy ne tudna?
6. Az Isten minden szívnek titkát, / Jól tudja minden gondolatját: / Hiábavalók, jól látja. / Boldog, akit te igazgatsz, / És törvényedre tanítasz, / És kinek vagy oktatója.
7. Hogyha gonoszul léssen dolga, / És érkezik háborúsága, / Mindent elszenved csendesen, / Míglen az istentelennek / Vermet, koporsót készítenek: / Örömének vége leszen.
8. Mert nem hagyja Isten ő népét, / El nem taszítja örökségét, / Sőt vagyron rájuk nagy gondja. / És midőn ideje eljő, / Mindent igazán ítél ő, / És a híveket megtartja.
9. Ki ment meg a gonosztól engem? / És ki támad fel énmellettem / E gonosztévő nép ellen? / Ha Isten nem őrzött volna, / Már régen meghaltam volna, / És most feküdném a sírban.
10. Midőn mondom: „Ím, el kell esnem”, / Ott menten megsegítesz engem / Te nagy irgalmasságoddal. / Mikor nagy bánatban volnék, / És szívemben kesergenék, / Megvigasztaltál azonnal.
11. Ítéletedhez hogy férhetne / Az istentelenek törvénye, / Kik jót hamisra fordítanak? / Nagy sereggel összegyűlnek, / Hogy az igazat megöljék, / És ártatlan vért ontsanak.
12. De én csak az Istenben bízom, / Ő énnékem erős kővárom, / És ezeket megbünteti. / Az ő számtalan bűnükért / És gonosztéteményükért / Az Isten őket elveszti.